

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Naši poslanci pri delu.

Po sebi je umevno in povsem naravno, da opazujemo s posebnim zanimanjem delovanje slovenskih poslancev, sosebno pa tistih, ki so grofu Hohenwartu odpovedali dolgoletno poslušnost in vstopili v jugoslovanski klub, da zamorejo delovati po svojem poštenem prepričanju in se ravnati jedino le po ozirih na korist in na čast naroda slovenskega.

V kratki dobi, kar so ti poslanci samosvoji in imajo zopet proste roke, imeli so prav za prav samo trikrat priiiko, postaviti se na drugo stališče, kakor tisti slovenski poslanci, ki se še niso emancipirali Hohenwartovega upliva. Glasovali so zoper brambovski zakon, ki nalaga tudi našemu narodu težak krvni davek, izrekli so se zoper izjemne naredbe in se pri posvetovanju o zakonu gledé uvrstitve tretjine okrajnih sodnikov v sedmi činovni razred z vso odločnostjo potegnili za primerno premembo vladnega predloga.

Baš postopanje naših poslancev gledé zakona o uvrstitvi tretjine okrajnih sodnikov v sedmi činovni razred je za naše razmere bilo jako važno in hvaležni moramo biti poslancema dru. Gregorčiču in dru. Ferjančiču, da sta tako krepko varovala interese okrajnih sodnikov v tistih deželah, na katere visoki in odločilni gospodje navadno le z nekim prezirom gledajo in katere se, kakor uči izkušnja, tako rade zapostavljajo na korist drugim kronovinam.

Vladni načrt rečenega zakona določal je le to, da se ima tretjina vseh okrajnih sodnikov uvrstiti v sedmi činovni razred. Že v odseku je poslanec dr. Gregorčič predlagal, naj se ta določba spremeni tako, da se v tistih višjesodnih okrožjih, ki obsejajo več kronovin, razdeli število novih mest primerno številu v dotični kronovini obstoječih okrajnih sodišč. Odsek je ta predlog odklonil, a dr. Gregorčič še ni odnehal, nego ga oglašil kot minoritetni predlog in ga razširil v toliko, naj se pri imenovanju ozira vedno na službena leta prosilcev. V dotičnem svojem govoru v plenarni seji je zlasti opozarjal, da bi vsled splošnosti teh določeb mogla postati pri imenovanju deželno-sodnih svetnikov protekcija odločilne važnosti ter izrekel domnevanje, da se bodo pri teh imenovanjih odločilni faktorji vedno le ozirali na tisto kronovino, v kateri je sedež višjemu

sodišču. To svoje domnevanje je podprl z analognim slučajem. Svoj čas so namreč glede adjustiranih mest sodnih avskultantov veljale jednako splošne določbe in pokazalo se je, da se ni postopalo pravično, valed česar so bile izdane točne določbe za vsako kronovino. Poslanec dr. Ferjančič je predlog Gregorčičev krepko in srečno podpiral opozarjajoč zlasti na narodni moment, kateri gotovo ni prezreti ker obsejajo nekatera višjesodna okrožja jezikovno različne okraje, in bi se tudi pri najvestnejšem postopanju očitala ministru pristranost, ako bi se v jedni kronovini kaj več okrajnih sodnikov uvrstilo v sedmi činovni razred kakor v drugi.

Energično postopanje rečenih poslancev, z jamčiti pravično postopanje pri imenovanju deželno-sodnih svetnikov, ni imelo popolnega uspeha. Mnogi odlični poslanci raznih strank so bili sicer jako uneti za predlog, a odklonili so ga, ker se je vedelo, da mu vlada ne mara pritrditi. Dasi pa predlog ni obveljal, zarezati je imenovanima poslancema na rovaš, da je odsek nasvetoval povsem jednako resolucijo, katero je zbornica tudi vzprejela. Ako se bo torej pri uvrstitvi okrajnih sodnikov v 7. činovni razred postopalo pravično in nepristransko, je to brez dvoma zasluga naših poslancev.

Ljubljanski javni napisi pred upravnim sodiščem.

Na Dunaji, 13. decembra.

(Konec.)

Zastopnik pritožbe, odvetnik dr. Lench, govoril je v poglavitnem takó-le:

Ali je politično oblastvo v tem slučaju imelo pravico ugovarjati sklepu občinskega sveta in sistirati ga? Po § u 84. mestnega statuta imelo bi pravico le tedaj, če bi bil občinski svet s tem svojim sklepom stopil iz svojega področja ali pa pregrešil se zoper obstoječe zakone. Deželno predsedstvo sklicuje se na člen XIX in póje slavo Ljubljanski občini, da je znala poprej tako čuvati jednakopravnost. Deželno stolno mesto, faktični obstoj dveh narodnostij, v temeljnih zakonih zajamčene pravice! Da, to so glasovi iz nadzemskega kraja, da, če bi imela vlada vse to povsodi pred očmi! Pa, kaj se godi s Čehi na Dunaji, s Čehi v Brnu, in osobito s Slovenci po vseh mestih, koder so v manjšini? Tu vidimo, da vlada trpi državljane prvega in dru-

gega reda, in skoro bi dejali, da ona svojo moč kaže samo proti oslabelem. Pa dve vprašanji razvija pritožba. Zakaj ne bi bila smela občina dati imen ulicam, cestam in trgom, oziroma prenarediti jih? Drugo vprašanje: Zakaj ni bila upravičena skleniti samoslovenskih napisov? — Nekateré nove ulice niso še imele imen, drugim je bilo treba dati novih, ker so tega občani, kakor v Kravji dolini in Kurji vasi, sami prosili. Ali je tu občina stopila iz svojega področja? Ne! Opravila je tu le svojo domačo stvar in s svojimi sredstvi. Ali naj je zastran imen koga vprašala? Take dolžnosti ni imela, ker je ni. Vlada je sedaj vedno to dopuščala občinam, da so delale po svoji volji. Ljubljana je dobila svoj „Auerspergplatz“, Dunaj vse polno takih prenaredb, Vitkovice so dobile celo svoj „Wilhelmsplatz“. Kdaj smo čuli, da bi bila vlada posegla v ta del avtonomije? Nikdar! Ali je sploh kak zakon za zaznamenovanje javnih prostorov? Ni ga. Tedaj ga tudi ni za premembe. Ali je vlada navedla kak tak predpis? Tudi ne. Ali vendar, — sklicujejo se na kataster in pa na zemljiško knjigo. Tem pa se lahko reče, da zakonov ne poznajo. Nista li kataster in zemljiška knjiga uprav za to, da se v njem kažejo večné premembe življenja? Kaj spada v katastar? Parcelna številka, način obdelovanja, davek, mera, konskripcijska številka, občina. Premembe v teh rečeh naj se odsvitajo v katastru, tako velewa zakon. Kaj pa ne spada v kataster? Imena ulic, številke za orijentiranje — za to se kataster ne méni. Če bi pa to vanj spadalo, tedaj imamo evidenčne geometre, da pazijo na vsako tako premembo. In zemljiška knjiga! Kaj spada v posestni list? Zopet le konskripcijska številka in parcelna številka, kakor v kataster, s katerim se mora sploh vjemati zemljiška knjiga. Kaj ne spada vanjo? Zopet ne ulice in ne številka za orijentiranje. To poslednje je zasebna naprava in kdor pri občini v to sega, ta krši njeno samoupravo. Ministerstvo je to uvidelo samo, ker se opira le na člen XIX, a na drugega nič. Vender pa ni razveljavilo splošnega sistiranja, katero je zadelo sklep občinskega sveta. Kaj je posledica tega? Da so ulice brez imen, da se jedna ali druga ne sme imenovati niti Radeckega ulica! Občina je izrecno prosila, naj se jej naznanijo organi, ki imajo konečno

LISTEK.

Kuharica Neža.

(Črtice iz Ljubljanskega življenja.)

Ko sem bil dvanajst let star, bila mi je najljubša ženska kuharica tiste čmerne gospodinje, pri kateri sem v družbi osmih drugih paglavcev stanoval, najljubša zategadelj, ker mi je dajala ričet, katerega ona ni marala jesti.

Umeje se samo po sebi, da je imela Neža ljubimca, in takisto je po sebi umevno, da je bil vojak in sicer poddesetnik ali „frajtar“ pri Kuhnovcih. Krščen je bil za Janeza. Da je bil Janez že „frajtar“, bila je Nežina zasluga. Nekoč jej je namreč rekel, da bi lahko postal „frajtar“, ko bi imel tri goldinarje, da si z njimi pridobi naklonjenost „feldveblvo“ in njegovo priporočilo pri stotniku, in Neža je po kratkem preudarku odrinila tri srebrnjake, misleč, da je tako visoka šarža že vredna take žrtve.

Drugi dan potem je bil Janez že povišan za frajtarja in korakal tako oblastno po ulici, da so se

ljudje kar za njim ozirali. Njegovi, zavidni mu tovariši so sicer kmalu na to raznesli govorico, da je bil že prej povzdignen za frajtarja in da je to nalašč zamolčal ter vsak večer zvezdi raz ovratnik potrgal, da bi Nežo opeharil za tri srebrnjake, a Neža tega ni verjela in tudi jaz ne, čeprav mi je strežnik nekega častnika zatrjeval, da frajterske šarže ni dobiti za noben denar, še za desetak ne.

Bil je to krasen pogled, kadar sta Neža in Janez roka v roki sprehajala se po Bregu, še lepši pa, kadar sta šla v Šiško, kjer je zaljubljena Neža pitala svojega frajtarja s „škofijami“ in ga napajala z dragim vinom.

Toda Janez ni bil zvest in stanoviten. Nekoč ga je Neža na stopnicah zasačila, ko je neko hišino čez pas objemal. Zaihtela je tako silno, da smo se vsi paglavci, kar nas je bilo v hiši, groze tresli, potem pa jela tako kričati in razgrajati, da so ljudje s ceste prišli gledat, kaj se na stopnicah godi.

Janez je nekaj časa molče poslušal, potem pa čepico pomaknil na desno uho, povedal Neži, da je sit njenega upitja in — šel.

Od tedaj ni bilo varno spregovoriti v Nežini

navzočnosti Janezovo ime ali celo šaržo njegovo imenovati. Beseda „frajtar“ je Nežo do skrajnosti razdražila, kajti sedaj je verjela, da jo je bil Janez gotovo opeharil za tri srebrnjake, in s trdo roko je segla v lase porednežu, ki je rekel, da jo je bil nje Janez speljal na led.

Popolnoma pa nezvestega vojaka vender ni pozabila. Prve dni po ločitvi jokala je vsak večer po dve uri in kar je tedaj skuhala, tega ni bilo zaužiti dasi — bogvedi — glede jedi nismo bili razvajeni. Za teden dni pa se je umirila in prvo nedeljo popoldne poiskala je vse, kar jej je bil Janez kdaj dal v spcmin, iz svoje skrinje na kup in jaz sem naredil zapisnik ter pisal pismo malóvrednemu frajtarju v slovo. Neža mu je vrnila vse, samo podobo njegovo, veliko in pisano, je ohranila. Visela je nad njeno posteljo in večkrat sem videl Nežo, ko je stala pred to podobo in jej grozila s pestjo.

Tako je minolo nekaj tednov. Neža se je bila skoro popolnoma potolažila, kar se je videlo iz tega, da je zopet belila žgance kar je bilo mogoče, nam na veliko veselje in na še večjo jezo varčne gospodinje. Janez pa se je že kesal. Hišina s katero

pravico, dati imena javnim prostorom. A ministerstvo je na to molčalo, dasi je njegova dolžnost podučiti, kjer treba. — Kar se tiče drugega vprašanja zastran samoslovenskega jezika, je jasno, da ima občina pravico, odločiti se za jezik ogromne večine svojega prebivalstva, kakor hitro se jej mora sploh svobodna volja prisoditi v tej stvari, ki upada strogo v domače področje. Tudi glede jezika občina ni mogla prekršiti svojega ožjega delokroga. Kršila pa tudi ni enakopravnostnega zakona, vsaj po tem ne, kakor se zvršuje doslej. Pri kom pa naj se uči občina, kako se ravna po smislu člena XIX? Gotovo v prvi vrsti pri državni vladi. Kakor ta prakticira, tako bode gotovo najbolje? Pa pogledimo v Ljubljano, ne samo stolno mesto kranjskih Slovencev, ampak sploh središče vsega slovenskega naroda, — kakšno čast dajejo državna oblastva slovenskemu jeziku? Govornik našteva primere preziranja slovenščine pri političnih in sodnih uradih v Ljubljani in kaže s statističnimi dati, kakó država potiska slovenski jezik v kot tudi drugod, kakor v Celju, v Mariboru, na Ptuji, v Trstu, v Gorici itd., odnosno kakó država trpi občinske sklepe, če so obrnjeni proti slovenskemu ali češkemu jeziku, ne da bi jih sistirala. Ali torej ni res, da ima kako veljavo člen XIX, ali pa se napačno uporablja! Tudi vlada je navezana nanj in bi ga morala izpolnjevati. Če pa ga ne upoštevajo ministerstva, deželne vlade, tedaj se tudi Ljubljani v tem slučaju ne more nič očitati, ker vendar ni misliti, da naj v pravu velja dvojna mera. Govornik poudarja, da bi vlada morala najprej ta člen natančno izvrševati in vse svoje odredbe postaviti nanj, odnosno preduraditi glede na njega, ker ta člen je temeljni zakon. Ljubljanska občina je doslej vedno držala se enakopravnosti za vse, kar se poudarja v izpodbijanem ukazu deželnega predsednika samem. Te občine ne vodijo fanatiki, kakor Vitoviško, in sklep glede napisov so izzvala samo nemška mesta, ki stojé že davno in dosledno na jednostranskem stališču. Ta sklep Ljubljanske občine je pa glasen opomin do vlade, naj čuva „jednako pravico za vse!“ Govornik završi svoj govor, naj se pritožbi ugodi.

Besedo za tem dobi vladni zastopnik, baron Pascotini, ki najprej prečita sklep občinskega sveta in potem pravi nekako: Ta sklep obsega tri točke. Zadnja točka vелеva, da naj se novi, kakor tudi bodoči napisi priredé samo v slovenskem jeziku. Iz ukaza deželnega predsednika in iz ministerske odločbe pa je vidno, da je prepoved obrnjena samo proti tej zadnji točki, ne pa proti ostalima dvema, ker bi ministerstvu niti na misel ne prišlo, da bi hotelo kratiti občini pravico do oznamenovanja javnih prostorov in tako segati v njeno avtonomijo. Govornik se mora toraj zavarovati tudi proti referentu, ki je trdil, da je ministerstvo „povse potrdilo“ ukaz deželnega predsednika. Če sta se vladni odredbi videli nejasni, naj bi bila občina povprašala, koliko sklepa ostane v veljavi. (Saj je povprašala! Glej ministerijalni rekurz! Opom. poroč.) Govornik se torej ne spušča v tisti del pritožbe in zastopnikovega govora, ki velja obrambi avtonomije, kajti prvi dve točki sklepa nista razveljavljeni. — Kar se pa tiče jezika, drži se vlada člena XIX, katerega priznava tudi zastopnik pritožbe. Govornik noče preiskovati tistih slučajev in primerov, katere je navedel zastopnik pritožbe. Vseh 25 let, odkar ob-

se je bil seznanil, je bila sicer prav čedna, a „škofij“ mu le ni dajala obirat in zato jo je zapustil, še predno sta se bila do dobrega seznanila. Sedaj bi se bil rad pomiril z Nežo in celo mene je večkrat prosil za svet in za pomoč.

Neke nedelje popoldne prišla sta hkrati v kuhinjo dva Janezova tovariša, seveda oba „fajtarja“ in se predstavila kot odposlanca Janezova, ki imata nalogo, uravnati nastalo nesporazumljenje. Neža iz začetka ni prav razumela, kaj hočeta vojaka, ko pa sta jej svoj namen obširneje razložila, zaiskrilo je nje oko, odprla je vrata na stežaj in kažoč na izhod zaupila: „Ala — pa kar hitro!“ Vojaka nista črhnila niti besede, kar šla sta, Neža pa je snela Janezovo sliko raz steno in jo vrgla za odhajajočima posredovalcema, da se je šipa razletela na tisoč drobcev.

Vsa hiša se je čudila tej odločnosti Nežini. Vsi smo mislili, da bo Janeza vzprejela z odprtimi rokama in — kako je bila pognala njegova odposlanca! Bilo nam je to nerazumljivo, prava zagonetka dokler nismo videli Neže še tisti večer hoditi roko v roki s topničarskim — „kaprolom.“

Ypsilon.

stoji člen XIX, so upravna oblastva vedno ravnala se po njem in varovala narodne manjšine, in to hoče vlada tudi v tem slučaju. Govornik hoče to dokazati z nekaterimi odločbami in opozarja potem na posledice, če bi se ugodilo tej pritožbi. Ljubljanska občina da bi potem lahko sploh vse razglase izdajala samo v slovenskem jeziku. Kako bi se na pr. potem slovensko ime ulice zapisalo v nemški — krstni list? Govornik konečno pravi, da sicer niso merodavni razlogi finančne direkcije in predsedstva deželnega sodišča v Ljubljani, da pa za vladno odredbo govore oportunitetni razlogi.

Po kratki repliki dr. Leuschke je sodišče odstopilo v posvetovalno sobo. Čez poldrugo uro se je vrnilo in predsednik grof Belcredi je izjavil, da bode razsodba razglašena dne 29. t. m. ob 10. uri dopoldne.

*) Ali je mogoče, da je g. ministeraki svetnik tak argument navedel? Opom. stavčeva.

Državni zbor.

Na Dunaji, 14. decembra.

V današnji seji govorila sta dva izmed najboljših govornikov cele zbornice, dr. Lueger in dr. Herold, potem pa se je vršilo glasovanje in so bile izjemne naredbe odobrene.

Generalni govornik contra dr. Lueger pravi, da so liberalci in nacionalci Bacquehema slavili, kakor še nobenega ministra ne, da pa je vendar dvomljivo, če bo govor pomiril kroge, ki ječe pod izjemnimi naredbami. V fini obliki izrečeno roganje peče. Sicer pa se ne borim zoper ministre, ampak zoper liberalno stranko, ki je nesreča Avstrije. Včeraj pihal je v tej dvorani veter kakor l. 1848, a to ni bil veter pomlajene svobode, nego Windischgraetz-veter. Ko bi borilci iz l. 1848. bili včeraj tu navzočni, obrnili bi se od levičarjev kličoč: „Kako globoko ste padli“, stari maršal Windischgraetz pa bi vzkliknil vesel: Blagor ti, moj unuk, ta policijski parlament bo avstrijske narode bolj tlatil, nego moja policija. Bacquehemov govor se da proti vladi izkoristiti, zakaj če je češki narod res tako brezpogojno zvest, kakor je rekel minister, potem ni mogoče, da bi se primerilo večje veleizdajsko gibanje, potem pa so se izjemne naredbe razglasile le radi nekih pobalinstev in so zato nepravilne. Govornik dokazuje, da so se v Pragi primerile samo malenkosti in pravi, da je liberalna stranka že dosti hujše stvari zagrešila in da za liberalne liste bi morali prav za prav vedno izjemne naredbe veljati. Z narodnostnim vprašanjem je do danes tako, kakor v prošlih vekih z verskim. Narodnostni boj so židovskoliberalni listi izumili, tisti, katerim se levičarji morajo pokoravati. Pravi se, da se je v Pragi hujškalo zoper monarhijo in delovalo za republiko. Čitajte Dunajske liberalne liste ali oficijozne — razložka tako ni več, ker so liberalni listi oficijozni, oficijozni pa liberalni — čitajte, kar so pisali ti listi o francoski republiki. Ali se spominjate triumfalnega tulenja, ko je bil legitimen vladar, brazilski cesar, pregnan. Veleizdajski listki so se baje v Pragi razširjali. To je malenkost. Spominjam se strupenih, prav židovskih člankov, zlasti članka v „Neue Freie Presse“ z napisom „Eine seltsame Frau“. (Klici: „Gartenlaube“). Polcija je s svojim postopanjem že velikokrat prouzročila, da so nastali neredi. Oblastva na Češkem niso nepristranska. Izjemne naredbe so bile levičarjem na ljubav razglašene. Če bi tudi vse res bilo, kar se je navedlo, bil bi češki boj vendar le slaba kopija madjarskega boja zoper cesarja in državo. Koliko cesarskih orlov se je na Ogerskem pomazalo, koliko črnorumenih zastav že po blatu vlačilo. Ali veste, da so se l. 1866. hrabri madjarski polki dali nalašč ujeti in se kot madjarska legija pod vodstvom Klapke vrnili na Ogersko, da bi se borili zoper cesarja in državo. Ali se spominjate, koliko krat je bila cesarska vojska na Ogerskem že sramočena in še v parlamentu? Ali le veste kako se proslavlja Kossuth in kaj je bilo s Hentzičevim spomenikom? Ta paralela mej Čehi in Madjari je kaj poučna. Češki narod je zvest cesarju in državi a tudi kraljevini Češki in v tem tiči celo nasprotstvo. Če je dr. Kopp rekel, da mora ljubezen do dežele zaostajati za ljubeznijo do države, sklicujem se na ministra Wurmbraunda, ki se je kot štajerski oče pritoževal, da so njegovi štajerski otroci izprizjeni. Rekel je, da je grozno, kako ravnajo štajerski otroci s svojim štajerskim očetom. Če je on apeliral na štajerski patrijotizem, zakaj bi potem Čehom zamerili, če čutijo češko-patrijotično. Če bi v

Pragi res take razmere bile, kakor se trdi, bi bila „državo obranjujoča“ liberalna stranka morala potegovati se za izjemne naredbe, naj je Taaffe ali Plener minister. Prav pri izjemnih naredbah se je pokazalo, da se levičarji ne menijo za drugo nič, kakor za koristi svoje stranke in da jim s lahkim srcem žrtvujejo svoje principe. Čudno je le to, da maršal Bacquehem niti v besedico ni zagovarjal prejšnjega svojega kolega grofa Taaffe. Ker ga več ne rabijo, se zanj ne menijo. Kakšna načela pa imajo liberalci še? Nikakih. Posabili so jih in v mislih jim je samo še ohranitev posvetnega stanja. To ni načelo, sicer pa je najbolje, da se molči o tem, kako so levičarji svoje posestno stanje pridobili. Sredstva, s katerimi ste je pridobili, niso bila poštna, ampak umazana, trikrat umazana. Vaša načela niso nič kakor želja, dobiti par ministerskih sedežev in polniti svojo mošoj. Vi ste stranka egoizma svoje kaste, narod naš pa je zdrav in močan in bo svoje nasprotnike sijajno premagal. (Viharno odobravanje in ploskanje).

Po nekaterih stvarnih popravkih posl. Purgbarta, dra. Klaiča in Ludwigstorffa dobi poročevalec minoritetnega predloga besedo.

Poslanec dr. Herold poudarja, da ne stoji tu kot zagovornik češkega naroda, ampak kot tožnik vlade. Vlada se ne upa reči, da je v Pragi veleizdajsko gibanje, ker nima dokazov, le toliko pravi, da ima večina navidezen povod odobriti naredbe. Da bi se nabrali dokazi, naročil je neki okrajni glavar, sumna pisma „sicer ne odpreti“, pač pa „vzeti in drž. pravdnistvu izročiti“. (Klici: To se pravi krasti. — Poslanec Březnovský: „C. kr. tatovi!“) Prav tako je s tajnimi društvi. Zatožba zoper člane Omladine se snuje na izpovedi policijskega vohuna Rudolfa Mrve. Noben govornik se ni upal trditi, da je sistiranje porot opravičeno. Poljaki postopajo tako, da je opravičeno, kakor jih Rusi preganjajo. Knez Schwarzenberg govoril je povsem nepričakovano. Glede njega se je češki narod zmotil. Nekdaj je vsak, kdor je poznal narodni ponos starega kneza Schwarzenberga, gojil posebne nadeje glede njegovih sinov. Te nadeje se niso izpolnile, doživeli bomo morda celo to, da se bo princ v vrstah nemških nacionalcev zoper nas boril. Star poljski rodoljub rekel je o princu Schwarzenbergu: „Kaj takega bi pri nas ne bilo mogoče. V tako težkih časih bi se poljski plemenitaš ne odvrnil od svojega naroda“. Prepričan sem, da bi poljsko plemstvo v tako težkih časih svojega naroda ne izdalo. (Viharno odobravanje in ploskanje. Podpredsednik dr. Kathrein: Očitati ste celemu stanu, da je izdal narod.) Ne, rekel sem le, da bi v vsakem slučaju poljski kavalir ne izdal naroda, govoril sem, kako to boli, če kdo, ki se šteje Čeha, tako ravna, kakor princ Schwarzenberg. Češki plemenitaši postopajo na ta način iz nasprotstva zoper našo stranko. Če tudi smo Vaši nasprotniki, videli bi nas le na svoji strani, kadar bi šlo za interese češkega naroda. Nam je več za narodne, kakor za strankarske interese. Vaše delovanje je prekleto. Na vsak način hočete ugonobiti mladočeško stranko in v to svrhu ste se združili z narodovimi sovražniki, a pravi zastopniki češkega in nemškega naroda si bodo čez vaše glave podali roke. Povedal sem Vam to, ker želim, da bi noben sin češkega naroda ne glasoval zoper narod. Če že drugače ne morete, zapustite vsaj dvorano. Narodova jeza na vladno se poleže, jeza na tiste poslance, ki so narod zapustili, pa nikdar ne. V celi razpravi se je govorilo o patrijotizmu in o lojalnosti. To je nevarno orožje. V konstitucionalni državi ni vladar odgovoren za vladno, in če prileti na vladno kaka pušica, ne sme je ta dalje dati, ker bi to ne bilo lojalno. Minister je rekel, da je Gregrov govor dokaz, da so bile izjemne naredbe potrebne. Ministrov govor, v katerem se je priznalo, da je češki narod ven in ven lojalen, pa je dokaz, da so bile izjemne naredbe povsem nepotrebne. Minister je govoril o svetlem ščitu, s katerega mora vlada izbrišati vsak madež. Da, mi ljubimo to deželo, na katere ščitu ni madeža, ljubimo jo toliko bolj, ker trpi in glasno tirjamo, naj vlada narodu ustreže. In dasi smo slabi in se borimo mož ob možu, srce ob arcu, ne odnehamo, dokler ne dosežemo velike ideje, za katero gre. Ponosni smo na voljo, na silo in na kulturo češkega naroda in prepričani smo, da doseže kmalu svojo pravico.

Poročevalec dr. Fuchs pravi, da je njemu nemogoče govoriti o podatkih, katere je vlada v tajni seji odseku predložila, ter očita mladočeškemu govornikom, da so kakor mački okoli vrele kaše

sukali se okoli dokazov. Češko primerja hudo bolnemu pacientu in priporoča, naj se izjemne navedbe odobri.

Pri glasovanju odobri zbornica najprej razglasitev izjemnega stanja, o Heroldovem predlogu, naj se sistiranje porot razveljavi, pa se vrši glasovanje po imenih in se predlog s 186 proti 75 glasom odkloni.

Ko je predsednik zaključil sejo, zaorili so z galerije burni „Hanba“- in „Fej“-klici.

Prihodnja seja danes zvečer.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. decembra.

Levičarski glas.

Predvčeršnjim vršil se je na Dunaji neki levičarski shod, na katerem je drž. poslanec prof. Bendel govoril o koaliciji in o parlamentarni vladi. To priliko je porabil prof. Suess, eden najodličnejših levičarjev, da je pojasnil položaj s stališča njegove stranke. Rekel je, da se je ustanovila koalicija tisti hip, ko so vse stranke izgubile zaupanje do grofa Tassila. V koaliciji so stranke z različnimi nazori in levičarji niso z vsem zadovoljni, kar se zgodi, ker bi jim bilo najljubše, da imajo sami večino, ali od svojih liberalnih principov ne bodo niti za las odnehal in se potezali za njih uveljavljenje. V koalicijskem ministerstvu sicer nima noben levičar političnega resorta, ali že to, da ni postal klerikalec naučnik minister, je pridobitev. — Kakor se tu zopet vidi, so levičarji jako zadovoljni s sedanjim ministerstvom in so uverjeni, da bo vladalo po nemško-liberalnih principih.

Nemški nacionalci in koalicija.

Levičarski krogi se močno trudijo, pridobiti nemške nacionalce za koalicijo. Klub nacionalcev ni temu načeloma nasproten, pač pa se v tem neče oficijelno vezati, dokler so slovenski koaliranci člani Hohenwartovega kluba. Nekateri nacionalci pa je poželjenje po uplivu na vlado tako premočilo, da so se vzlic temu jeli približevati levičarjem in se na tajnem z njimi dogovarjajo. Zlasti načelnik nacionalnega kluba dr. Steinwender se trudi v tem zmislu. Vsi nacionalci niso s tem zadovoljni in nekatera nacionalna glasila so že začela ropotati. A to, da so se nemški nacionalci vzdružili glasovanja o izjemnih navedbah, se zmatra v poučenih krogih za dokaz, da je Steinwenderjev upliv premagal v klubu nasprotnike in da je pričakovati pristopa nacionalcev h koaliciji.

Vnanje države.

Francija in Italija.

Meja mej Francijo in Italijo se utrjuje na obeh straneh tako, kakor da ima v kratkem začeti vojna. Ker je Italija ob meji nastanila veliko vojsko, jela je takisto delati tudi Francija in skrbeti za utrdbe. Te dni bila je pri novem francoskem vojnem ministru deputacija 50 senatorjev in poslancev prosit ga, naj skrbi, da se meja proti Italiji čim bolj utrdi. Minister je odgovoril, da se je to že zgodilo in da je na jugu tolika vojska, da se ni bati, če bi Italija napovedala vojno, sicer pa da hoče sistematično na to delovati, da se čim večja vojska zbere v bližini meje ter je v to svrhu že izdal potrebne ukaze.

Novo italijansko ministerstvo.

O ministerski krizi italijanski se nekoliko manj piše, ker se smatra kot rešena, dasi še ni razglašeno imenovanje. Glasilo Crispijevo „Tribuna“ pravi, da bo novo ministerstvo tako-le sestavljeno: Crispi predsedstvo, notranja in časna uunaja dela; Parezzi finance, Sonino gospodarstvo, Saracco javna dela, Baccelli nauk, Pedotti vojska, Morin mornarica, Calenda pravosodje, Boselli trgovina in poljedelstvo, Ferrari pošte in brzojave. Če se sestavi ministerstvo tako, kakor naznanja citirani list, potem ni misliti, da bi vlada italijanska zmanjšala stalno vojsko, ker je kandidat za vojno ministerstvo Pedotti odločen nasprotnik tega projekta. Sicer pa je tudi to preznatljivo, da ni bilo dobiti ministra unanjih del.

Domače stvari.

— (Odkupnina novoletnim voščilom v prid družbi sv. Cirila in Metoda.) Lepa šega je, da voščimo ob novem letu svojim prijateljem vsakoršnega blaga. Hoja od hiše do hiše pa je nekateremu nemogoča, drugemu manj priročna, tretji zopet raje vidi, da ga ne motimo v njegovem obilem poslovanju. Naj bi torej za slovensko mladino uneti Slovenci mesto takih osebnih voščil ob bližajočem se novem letu raje skladali denarnih prispevkov ter bi je pošiljali za novo leto podpisani družbi sv. Cirila in Metoda! Istotako naj bi ravnali oni, ki pismeno sporočajo svoja voščila, kar stane mnogo časa in novcev. — Vlani že se je pričela taka šega v mnogih večjih krajih slovenskih. Kaj, ko bi se hotela letos razširiti in s časoma postati vseslovenska narodna šega? — V tej želji in s to prošnjo se zglasujemo letos pri vsem do-

morodnem slovenstvu, obetajoč, da objavimo — prej kot mogoče, — vsa častna imena takih naših požrtvovalnih voščilcev ob novem letu.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Osebnosti.) Voditeljem Breškega okr. glavarstva imenovan je g. Friderik Tax, tajnik pri namestništvu v Gradcu. — Tajnik namestništva v Trstu dr. Anton Hochegger dobil je naslov in čin okrajnega glavarja. — Okrajnim glavarjem v Sežani je imenovan dr. Andrej grof Schaffgotsche bivši prezidijalni tajnik barona Winklerja v Ljubljani, ki je zadnji čas služboval pri ministertvu. Slovenščine ne zna dosti.

— (Čitalnica Ljubljanska.) Jutri je v čitalnici koncert. Kakor čujemo, nastopijo tamburašice v 10 točkah, slavnoznani kvartet (gg. Pavšek, Branke, Lilek in Dečman) pa v treh. Ker tamburašice, kakor nam je še iz spomladnega koncerta pri Maliči v dobrem spominu, pod spretnim vodstvom gosp. Šukljeta nastopajo jako sigurno in igrajo jako ubrano in ker poje zgoraj omenjeni kvartet krasno, nadejati se je obilega glasbenega užitka. Pričakujemo torej za trdno, da bode jutri v čitalnici pri koncertu udeležba velika in zabava živahna.

— (Samomor.) V hotelu „Pri Maliču“ našla je sinoč hišina dan poprej došlega, okoli 50 let starega tujca mrtvega na njegovi postelji. Kakor je policijski zdravnik dr. Illner konstatoval, ustrelil se je tujec z revolverjem, katerega je še v roki imel, v desno sence, tako da je smrt morala takoj nastopiti. Samomorilec upisal se je v zglasilen list kot Josip Ehrenreich, agent firme W. Pfandhauser na Dunaji. V pismu, ki se je našlo na mizi, navel je kot vzrok samomoru nesrečne spekulacije in bedo. Neverjetno pa ni, da se je nesrečje zmešalo; tako bi se vsaj dalo soditi po omenjenem pismu, v katerem mej drugim svoje upnike opozarja, naj se za plačilo zglašijo pri njegovem upravitelju na mescu, kjer da ima veliko nezaručeno posestvo. Truplo prepeljalo se je v mrtvašnico pri sv. Krištofu.

— (Ubegli kaznjene.) Orožniki so zasačili te dni prisiljenca Jerneja Köcherja s Koroškega, ki je meseca julija pobegnil, ter so ga odvedli v prisilno delavnico Ljubljansko.

— (Minister dr. pl. Madeyski predsedstvu avstrijskega notarskega društva.) Dolgoletni predsednik avstrijskega notarskega društva, sedanji naučni minister dr. Stanislav pl. Madeyski zahvalil se je na to čast in naznanil svoj odstop društvu s sledečim dopisom: Častito načelnistvo! Ker me je Nj. c. in kr. apostolsko Velečanstvo premilostno imenovalo ministrom za nauk in bogočastje, sem na svoje obžalovanje primoran, odpovedati se predsedstvu avstrijskega notarskega društva. Naznanjujoč to častitemu načelnistvu štejem si v dolžnost, izreči najtoplejšo zahvalo gospodom društvnikom za izkazano mi zaupanje in za podporo ter je zagotoviti, da bodem tudi v novem svojem delokrogu vedno in kolikor mi bo mogoče, varoval in pospeševal interese notarskega stanu, čegar član sem imel čast biti. Z odličnim spoštovanjem — Madeyski.

— (Otvorjenje bolnišnice usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem Mestu.) Ker so nekateri napačno umeli naznanilo, da se blagoslovi bolnišnica usmiljenih bratov v Kandiji dne 8. dec. misleč, da se s tem dnem tudi začne bolniki precej sprejemati, naznanja predstojništvo kongregacije usmiljenih bratov, da se bodo mogli sprejemati v zavod bolniki šele z novim letom (1. januarja 1894). Pogoji za sprejem pa so sledeči: 1.) Vpraša naj se vselej poprej, je li mogoče, da se dotični bolnik vzprejme. 2.) Zahteva se zdravniško spridevalo, kakovo bolezen ima bolnik, ker se neozdravljivi ne bodo sprejemali. 3.) Župnijski in županijski urad naj podpišeta natančen nacionalni, t. j. zapisano naj bode ime in priimek, starost in vera, rojstni kraj in pa kam je dotični pristojen.

(Nesreča.) Dne 12. t. m. zjutraj našli so ljudje pod potjo, ki pelje iz Gor. Hotiča v Vernek, mrtvo truplo nepoznanega človeka, ki je na 11. t. m. v Litiji čeva prodajal. Sodi se, da je Gorenjec. Star je bil po priliki 35 let. Po sodniški obdukciji je bil na pokopališču v Verneku pokopan.

— (Savski most pri Radečah.) Ministerstvo za notranje stvari je odobrilo predloženi načrt železne gornje zgradbe pri mostu, ki se gradi čez Savo pri Radečah.

— (Stekel pes) napadel je na cesti iz Vrhopolja v Sotesko minuli teden več ljudij in jim

raztrgal obleko, k sreči pa ni nobenega ogrizel. Konečno je posestnik Ivan Jenič iz Soteske paa pobil s krepelcem. Razparanje je pokazalo, da je bil pes res stekel in se je ukrenilo vse potrebno v zdravstveno-policijskem oziru.

— (Javni napisi pri okrožnem sodišči v Celji) so se začetkom tega leta popravljali. Na Slovence pa se je oziralo le toliko, da se je na mnogih krajih napisalo: „Tukaj se ne sme kaditi“. In vendar so lani slovenski pravniki vložili prošnjo, naj se jemlje ozir na opravičene zahteve slovenskega prebivalstva, ki ima opraviti pri tem sodišči.

— („Celjski Sokol“) ima v četrtek dne 21. t. m. svoj redni občni zbor v prostorih Celjske čitalnice. Dnevni red: 1.) Čitanje zapisnika; 2.) Poročilo tajnikovo; 3.) Poročilo blagajnikovo; 4.) Volitev staroste; 5.) Volitev odbora; 6.) Eventualnosti. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Zasuta okrajna cesta.) Nad okrajno cesto mej Rimskimi Toplicami in Zidanim mostom in sicer blizu kamnoloma cementne tovarne nastal je pretečeni terek velik plaz; ogromna množina prsti in skalovja udrla se je na cesto, tako da je bil promet celi dan popolnem nemogoč. Plazovi niso tam nič nenavadnega in ker se nahaja tam več studentev, bati se je še večjega plaza. Kurnikovo posestvo je v nevarnosti.

— (Graška akad. podružnica sv. Cirila in Metoda) je na svojem VII. glavnem zborovanju dne 14. t. m. izvolila sledeči odbor: predsednik: cand. med. Oroslav Kristan, podpredsednik: cand. med. Miha Podlesnik, blagajnik: cand. med. Ferdo Kunej, tajnik: stud. phil. Milan Mencinger, odb. namestnik: stud. iur. Ferdo Povalej.

— (Visoka starost.) V Trst je došla te dni z južno železnico 103letna ženica Apolonija Milavc iz Postojine in so jo prevedli v mestno bolnico, ker je vsled starosti slabotna. Duševno pa je starka še prav sveža in pripoveduje, da nikdar ni bila bolna.

— (Prvo hrvatsko društvo biciklistov v Zagrebu) je imelo te dni svoj VIII. glavni zbor. Poročalo se je o društveni delavnosti. Mej drugim se je omenilo, da se je društvo udeležilo tudi cestne dirke zveze hrvatsko-slovenskih biciklistov iz Zagreba v Ljubljano dne 8. septembra, pri kateri sta dospela g. Mirko Bothe kot drugi in g. Julij Mihelić kot tretji do cilja. (Prvi je bil, kakor znano član Ljubljanskega kluba g. Zmagoslav Bohinec.) Društvo se je udeležilo tudi drugih dirk in priredilo več zabav. Dohodkov je imelo društvo minulo leto 935-78 gld., stroškov 849-57 gld., društvena imovina znaša skupaj 808-21 gld. Klub biciklistov „Sokola“ v Zagrebu povabil je prvo društvo biciklistov, da izbere odposlanca, ki bi se udeležil posvetovanj za zgradbo novega dirkališča. Vzprejel se je v principu predlog, da se skupno z drugimi športnimi društvi gradi novo dirkališče. Predsednikom je bil zopet voljen g. Fran Sollar, njegovim namestnikom pa g. dr. Julij Robrauer.

— (Škof utonil.) Na Reki padel je v morje katoliški škof iz Banjeluke, monsignor Bonaventura, ki se je hotel odpeljati v Zader, ko je hodil na pomolu Szapary. Bržkone ga je zmotila električna luč, da je stopil napak in tako ponesrečil. Izvlekli so ga sicer še živega, a umrl je nekaj minut pozneje. Truplo so o. kapucini blagoslovili na morskem bregu. Ta nesrečni slučaj je vzbudil veliko sočutja mej navzočimi. — Tako poročala je „Triester Zeitung“. Po poznejših poizvedbah pa je bil ponesrečeni menda le opat trapistov o. Bonaventura iz Marije Zvezde pri Banjaluki, a ne škof Banjaluški.

— (Razpisane službe.) Pri novem pošt-nem uradu v Hrašah pri Postojini je razpisano mesto poštnege odpravitelja. Letna plača je 150 gld. in 40 gld. uradnega pavšala. Kavcija 200 gld. Prošnje do 18. t. m. pri pošt-nem in brzojavnem vodstvu v Trstu. — V kaznilnici za moške v Ljubljani je izpraznjeno mesto paznika prve vrste z letno plačo 300 gld., 25% aktivitetno priklado in drugimi pristojbinami, dalje mesto začasnega paznika druge vrste s plačo 260 gld. in vsemi gornjimi emolumenti. Prošnje do 15. januarja pri državnem pravdnistvu v Ljubljani.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 15. decembra. V večerni seji poslanske zbornice začela se je dobata o bud-getnem provizoriju. Ministerski predsednik knez Windischgrätz priporočal vzprejem provizorija in izrekel nadejo, da se zaupanje koalirancev do vlade utrdi, nezaupanje nasprot-nikov pa ublaži. Vlada ne bo ničesar storila, kar bi bilo zoper načela koaliranih strank in delovala v zmislu svojega programa. Potem so govorili dr. Brzorad, dr. Menger in prof. Schlesinger. Menger proslavljal Ho-henwarta. Nabergoj interpeliral radi postop-panja uprave Tržaških skladišč napram slo-venskim delavcem.

Budimpešta 15. decembra. Poslanec Oray napadal je v včerajšnji seji državnega tajnika Gromana osebno, tako da ga je ta poz-val na dvoboj, ki se je imel danes vršiti. Na prostoru, določenem za dvoboj, preklical je Oray vse trditve, tako da ni prišlo do boja.

Beligrad, 14. decembra. Poslanec No-vaković interpeliral v skupščini, zakaj vlada ničesar ne stori glede številnih umorov in po-žigov iz politične mrznje. Brat pravosodnega ministra mu pritrdil, rekši, da niti za časa janjičarov niso bile na Srbskem take razmere, kakor sedaj.

Rim 15. decembra. General Mocenni je jedini kandidat za portfelj vojnega ministra. Do-govoril se je s Crispijem glede zmanjšanja stalne vojske, in sicer tako, da se bo pri vojski 20 milijonov prištedilo.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti tež-kotam prebavljenja in vsem nasledkom mnovega sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnovlačno ter ima olajševalen in topilen učinek. Škatljica velja 1 gld. Po poštne-m povzetji razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekar-nah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov prepat, za-znamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od 2 škatljice se ne pošilja. 3 (18—17)

Božični telegram.

Ker je sezona pri kraju, se
konfekcijski predmeti
za gospé in deklice
kar jih je še na skladiščih
po jako nizkih cenah
razprodajajo. (1237)

Priporoča iste najboljše
Anton Schuster
v Ljubljani, v Špitalskih ulicah.

Loterijske srečke 13. decembra.

V Pragi: 25, 11, 43, 2, 42.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. dec.	7. zjutraj	737.8 mm.	1.2° C	brev.	obl.	
	2. popol.	737.3 mm.	5.8° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm
	9. zvečer	738.6 mm.	5.7° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 4.2°, za 5.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 15. decembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	97	gld.	40	kr.
Skupni državni dolg v srebru	97	"	15	"
Avstrijska zlata renta	118	"	25	"
Avstrijska krona renta 4%	96	"	45	"
Ogerska zlata renta 4%	116	"	35	"
Ogerska krona renta 4%	94	"	10	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1006	"	—	"
Kreditne delnice	342	"	25	"
London vista	124	"	80	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	"	40	"
20 mark	12	"	28	"
20 frankov	9	"	94 1/2	"
Italijanski bankovci	44	"	20	"
C. kr. cekini	5	"	91	"

Dné 14. decembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	145	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	194	"	50	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129	"	50	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	197	"	50	"
Ljubljanske srečke	25	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	"	25	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	152	"	50	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	276	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	31 1/4	"

Tovarniška zaloga
šivalnih strojev in
velocipedov
IVAN JAX
1033 10
v Ljubljani, na Dunajski cesti štev. 13.
— Ceniki zastoj in poštne prosto. —

Tujci:

14. decembra.

Pri **Maličih**: Suchy, Raas, Feilhuber, Rukel, Hochstädter, Hirschfeld z Dunaja. — Schlenker iz Solnograda. — Lamprecht iz Gradca. — Winterhalter iz Maribora. — Schlosser, dr. Bauer, Grundlach iz Bu-dimpešte. — Kenda iz Vi-pave. — Dr. Globočnik iz Kranja.

Pri **Stonu**: Humel, Alina, Hieber, Polatsek, Kassern z Dunaja. — Leder iz Gradca. — Rupnik iz Radovljice.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“
po nizkej ceni.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnic, Curih, Genova, Pariz, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Ischla, Gmundena, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregnice, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevja.

Ob 12. uri 00 min. opoldne " " " "

Ob 6. uri 10 min. zvečer " " " "

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.

Ob 1. uri 01 min. popoldne " " " "

Ob 8. uri 46 min. zvečer " " " "

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 2. uri 05 min. popoldne " " " "

Ob 6. uri 50 min. zvečer " " " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.

Ob 11. uri 15 min. dopoldne " " " "

Ob 6. uri 20 min. zvečer " " " "

(12—272)

Potovalec

za sukneno blago in manufakturne izdelke.

Trgovina s suknom in manufakturnim blagom prvega reda išče za vzhodni in južni Štajer, Istro, Kranjsko in Dalmačijo zastopnika isti mora biti kristjan), ki bi potoval po teh krajih ter je tam dobro znan in uživa popolno zaupanje, ki zna slovenski, nemški in eventuelno tudi laški govoriti, se dostojno reprezentuje in se more izkazati z dobrimi referencijami. — Ponudbe pod šifro: „J. D. 26 poste restante Wels“. (1238—1)

Potrtega srca javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je preblagorodna gospa

Neža Černič

grajščakinja v Komendi sv. Petra

v četrtek dné 14. decembra 1893, ob 6. uri zjutraj, po kratki, mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v 61. letu svoje dōbe mirno v Gospodu zaspala.

Truplo drage pokojnice bode se v soboto dné 16. decembra 1893, dopoldne ob 9. uri, na tukajšnjem pokopališču v lastno rakev k večnemu počitku uložilo.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v tukajšnji farni cerkvi.

Draga pokojnica bodi priporočena v blag spomin in molitev.

V Komendi sv. Petra, dné 14. decembra 1893.

(1239) **Žalujoci ostali.**

Št. 24.086.

Razpis.

(1225—2,

Da se zagotovi zalaganje mestne občine Ljubliani ke s stavbinskim in rezanim lesom, s kamnoseškimi deli in z materijalom ter s posipalnim materijalom za javne ceste in pa priskrbovanje mestne vožnje za 1894, oziroma tudi za 1895. in 1896 leto, vršile se bodo pismene dražbene obravnave pri stavbinskem uradu mestnega magistrata (Mestni trg štev. 27, III. nadstropje), in sicer:

1. za dobavo stavbinskega in rezanega lesa 19. dan decembra letos, ob 10. uri dopoldne;
2. za dobavo kamnoseških del in materijala, 19. dan decembra, ob 4. uri popoldne;
3. za dobavo posipalnega materijala za javne ceste, 20. dan decembra, ob 10. uri dopoldne; in
4. za oddajo mestne vožnje, 20. dan decembra, ob 4. uri popoldne.

Dotični pogoji in druge podrobnosti poizvedo se v pisarni mestnega stavbinskega urada v navadnih uradnih urah. Dotični podjetniki se opozarjajo, da se bodo vzprejemale ponudbe le posameznih obstoječih tvrdk in posameznih podjetnikov in da so določena vadija pred dražbo dražbenemu komisijonu vročiti ali pa pri mestni blagajnici deponirati. Na ponudbe, ki ne bodo v pravem času vložene, se ne bodo oziralo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 9. decembra 1893

Naznanilo o otvoritvi.

Usojam si s tem najuljudneje naznanjati, da sem otvoril tu v Ljubljani Pod Trančo št. 2, na oglu Hradetzkyjevega mostu,

trgovino s papirjem

pod tvrdko

H. Meiringer.

Ob jednem najuljudneje pozivljam p. n. občinstvo na obiskavanje moje bogato založene

božične razstave

albumov za poezije, fotografije in pismene znamke, pisanih in glasbenih map, konfekcijskega papirja v kasetah, korespondenčnih kart, vseh pisarniških in šolskih potrebščin.

Tudi prevzamem naročila na tiskovine in litografska dela. Dolgoletna praksa v tem mestu, kakor tudi zveze s prvimi tovarniškimi hišami mi omogočajo, da za ujemom slavno p. n. občinstvo vedno z najnovejšim in najboljšim blagom po jako nizkih cenah postreči.

Proseč prav mnogobrojnega poseta

z velespoštovanjem

(1235—2)

H. Meiringer.